

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz deželnega zbora češkega.

(7. seja.)

Ob 7. uri zvečer otvoril je deželni maršal, sejo ter proglasil, da se začne podrobna debata, in sicer najprej o § 40., ki se tiče sestave deželnega šolskega sveta in števila njegovih članov. Zajedno s poročilom komisije razpravljati se ima o nasvetih manjšine.

Prvi dobil je besedo poročevalec manjšine, dr. Herold: Stališče, na katerem stoji manjšina, označeno je bilo že v generalni debati. Glasovanje dokazalo je, da je stališče manjšine zbora stališče večine zastopnikov češkega naroda. Ker je predloga manjšine za prehod k dnevnemu redu propala, hoče manjšina sedaj vsaj na to delovati, da bi vladna predloga v nekaterih določbah se preuredila in po takem bila manj nevarna narodu češkemu. V to svrhu priporoča govornik minoritetni votum, ki nasvetuje, da naj se prvič razmnoži število zastopnikov v deželnem šolskem svetu, voljenih iz deželnega odbora, in drugič število deželnih nadzornikov, tretjič, da naj bi mesto Praga pošiljalo 3 zastopnike (2 Čeha in 1 Nemca) v deželni šolski svet, in četrtič, da naj se razmnoži število zastopnikov učiteljskega stanu v deželnem šolskem svetu.

Na to se je priglasi k besedi prof. Tilšer: Ker se je predloga za prehod k dnevnemu redu odklonila, imajo svobodomiselní poslanci sedaj nalogo, vsaj oslabiti zlo, ki izvira iz vladne predloge za narodnost češko. Njim so vodilna misel besede Strossmayerjeve, ki je 24. aprila pisal svojim rojakom v Ameriko: „Naši pradedje prelivali so nekda za domovino svojo srčno kri, in ime hrvatskega naroda slavilo se je po vsem svetu. Naša sveta dolžnost je, drago dedovino ohraniti častno in slavno. In gotovo vsak pošten človek žrtvuje vse, — če treba, tudi življenje za njene pravice, svobodo in slavo. Le sebičnost dela izdajalce, ki se uklanjajo pod tuji jarem in se ne boje sramote pred narodom in vsem poštenim svetom. — Človek največ koristi, ako trpi za svobodo in napredek svojega naroda!“ Tako govori veliki Slovan, pravi dalje govornik, in mnogo tega ima tudi za naše odnose veljavo. Zato se hočemo držati teh besed.

— V ostalem naglašja prof. Tilšer, da se nasvet dr. Čelakovskega v omenjeni brošuri ne sme soditi z današnjega stališča. Takrat bilo je 5 Čehov in 17 Nemcev v deželnem šolskem svetu. Danes so razmere druge in z ozirom na to glasujejo Mladočehi proti vladni predlogi, kakor sploh obsojajo ves Dunajski dogovor, o katerem se je dr. Plener izjavil, da je za Nemce velika pridobitev, močna trdnjava nemške nadvlade. Ako bi se pa odobrilo § 40., nasvetuje govornik, naj bi se mu pripojila določba, da zastopnike deželnega odbora za deželni šolski svet voli cela zbornica, ne pa deželni odbor.

Nemški posl. dr. Bareuther ponavljal je staro pesem o zatiranju nemške narodnosti na Češkem, hudoval se nad nekaterimi žurnali, ki se osmeljujejo trditi, da Nemci niso pravi uzor avstrijskega domoljuba, posebno pa ga jezi, da nazivajo nemški del Češke „Neupreussen“. — Na zadnje proglašuje v imenu svojih političnih somišljenikov, da ne soglašja z razdelitvijo deželnega zbora v 3 kurije, kakor se je določilo pri Dunajskih konferencah, — kar je povzročilo burno ploskanje na mladočeški strani.

Po nasvetu posl. Schicza sprejela je na to večina konec debate o § 40.

Predno se je prestopilo k glasovanju, govoril je še posl. Špindler rekoč, da je dr. Bareuther slikal Nemce kot najpohlevnejše ovce, katere preganjajo češki volkovi, in navajal je mnoštvo dokazov, da je baš nasprotno resnica: trpeči, zatirani narod so Čehi, dasi jih je velika večina v deželi. Pa že to samo, da so v večini, Nemcem ne da miru in neprestano upijejo, da jih Čehi majorizujejo. Pa faktum, da ima češki narod večino v deželi, ne da se spremeniti, izimši slučaj, da bi se narodil z nova Schmerling, ki zna delati iz večine manjšino!

Za stvarni popravek priglasi se je dr. Schmeykal rekoč, da to, kar je rekel dr. Bareuther glede kurij niso nazori nemške stranke, ampak da je to jedini in osamel glas Bareutherjev.

Pri glasovanju sprejela je večina § 40. proti glasom mladočeških in nekaterih staročeških poslancev. Nasveti manjšine so se odklonili.

Sledila je debata o § 41. Debatne udeležili so se Mladočehi dr. Vašatý, Štěpan in dr. He-

rold. Vsi so se potegovali za učiteljski stan, kateremu naj bi se dovolilo, da voli sam pri učiteljskih konferencah svoje zastopnike v deželni šolski svet. — Pri glasovanju propali so nasveti mladočeških poslancev in sprejel se je po nasvetu večine § 41. —k.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. junija.

Delegacije

začno danes delo svoje in sicer začel bode budgetni odsek avstrijske delegacije razpravo o budgetu vnajnega ministerstva. Delegati letos ne mislijo uprizoriti obširne debate o vnani politiki temveč se bodo zadovoljili s kratkimi pojasnjenji grofa Kalnoky-ja. Bolj podrobno se bode pa razpravljalo trgovskopolitično vprašanje, zlasti Lloydovo vprašanje.

Vsprejem delegacij.

Pri vsprejemu delegacij se je cesar razgovarjal z raznimi delegati. Z dr. pl. Plenerjem in dr. Riegrom govoril je o češkonemški spravi. Poslednjega je hvalil zaradi njegovega postopanja v deželnem zboru češkem in mu omenjal mladočeških agitacij. Ko je dr. Rieger opozoril na težave, ki se stavlajo spravi, izjavil je cesar, da se češki narod čuti žaljenega, in sicer brez povoda, ker se nikdo ne dotika pravic njegovih. Meji narodom se mora ukoreniniti boljše spoznanje in se poleči sedanja razdraženost. Sprava se mora vsekako dognati, naposled rekel je cesar: „Iti mora!“ (Es muss gehen!) Proti Plenerju se je izrazil vladar, da se v jesenskem zasedanju sprava mora dognati, naj je premagati še take težave. Z nekaterimi zastopniki veleposestva na Češkem se je cesar razgovarjal o premembi volilnega reda. Proti dr. Russu in dr. Stöhru rekel je cesar, da ga veseli, da sta zopet v delegaciji, ko nekaj let nista bila. Vidi se, da sporazumljenje napreduje, ko se je mej nemškimi in češkimi poslanci s Češkega za volitve v delegacije sklenil kompromis. Proti galskim poslancem se je izjavil, da odpis zemljiško-odveznega dolga ni darilo, potem se pa razgovarjal z njimi o nekaterih družih galskih zadevah. Z nekaterimi delegati je govoril o strajkih. Z ogerskimi delegati pogovarjal se je vladar največ o vnani politiki in Košutovem vprašanju, katero se je povoljno rešilo, kar je tudi v inozemstvu napravilo dober utis.

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

VII.

(Dalje.)

Jitka se je skrbno držala Dobrana. Šla sta za vaščani, ki so okolico dobro poznali ter zato najbolje mogli vedeti, kje se pride na široko polje.

Mej tem je streljanje nastalo še pogostneje, bojni hrup priganja je bežeče še v hritrejši beg... Zavili so okrog nekaterih poslopij ter prišli na vrt, odkoder je bilo do polja le še nekaj korakov.

Kar začuti Dobran, da ga je potegnila za sabo Jitkina roka, za katero jo je držal, in predno je mogel razvideti uzrok, zgrudila so je deklica, z zamolklim glasom zakričavši: „Ranjena sem...“

Njen tresoči se glas presunil je kot meč Dobranovo srce. A ubogi oče tudi sedaj ni izgubil zavednosti; vzel je Jitko v naročje ter jo nesel naprej. Obupnost dala mu je silno moč.

Tisti, ki so speli naprej, podrli so slabi vrtni plot in pot na prosto polje je bila odprta.

Slednjič je nek dober mož, videč Dobrana, ki je pod svojim bremenom že pričel omagovati, pomagal mu dalje nesti ubogo deklico. Sedaj še neso bili na tako varnem mestu, da bi mogli preiskati, kje je ranjena. Še le čez delj časa prenehali so bežati. Bili so na prostem polji.

Položila sta Jitko na tla. Uboga deklica je bila blede ter je tožila o hudih bolečinah. Krogla jo je zadela v levo ramo ter težko ranila kost. Rana njenemu življenju ni bila nevarna, a delala ji je grozne bolečine.

Čudo, da siromak Dobran ni obupal, videč tako trpeti svoje dete, katero je bilo jedina sreča njegova.

A kako naj jej sedaj preskrbi hladila in pomoči!

Bili so na širnem polji in skoro v temi, kajti mesec se je le časih pokazal izza oblakov, ter za trenotje slabo razsvetlil pokrajino.

Možu, ki je bil pomagal Dobranu nesti Jitko, bil je kraj znan. Poiskal je studenec, namočil nekoliko robcev, katere so mu dale žene, bežeče z njimi vred, če prav same neso imele obleke na prebitek, in prinesel jih Dobranu, ki jih je polagal na rano uboge deklice.

Mej tem je v vasi polegel bojni hrup in po-

lagoma je ugašal požar, ki je uničil skoro vsa poslopja.

Bavarci imeli so v vasi ugodno stališče; nasledek tega je bil ta, da so porazili Avstrijce ter jih zasledovali.

Vas je ostala zapuščena. Le tu in tam prišel je na dan kak vaščan ter tožil nad opustošenjem, katero je videl okrog in okrog.

Tudi naši beguni vračali so se v vas, ki je bila podobna jednemu samemu pogorišču. In nastalo je srce pretresajoče tugovanje.

Dobranu se je naposled posrečilo dobiti Jitki pribežališče malo v stran od vasi v koči, kateri je bil požar prizanesel, ker jo je čuvalo drevje. Tukaj sta prebila noč.

Z velikim trudom dobil je Dobran družega dné voz, ki je njega in Jitko odpeljal proti Švandorfu.

Tukaj je dobila Jitka skrbne zdravniške pomoči; kroglo, ki je bila ostala v rani, so jej vzeli ven, če tudi mej groznimi bolečinami, in rana se je kmalu lepo zacelila.

Ko se je Jitka nekoliko popravila, šla sta na daljno potovanje; prizadevala sta si, da bi prej, nego pride zima, prišla do Ochranova.

Vnanje države.

Francija in Rusija.

Ruski listi pripisujejo temu, da so v Franciji zaprli več ruskih nihilistov, mnogo pomena. Rusija bode Francozom za to hvaležna in pričakovati je, da se bodeta te dve državi bolj zblížali. Posebno se pa vesele konservativna glasila, da so prišli v Parizu nihilistom na sled, a obžalovati je, da hočejo porabiti ta dogodek v svoje namene. Tako „Grazhdanin“ zahteva, da naj se omeji omika nekaterih slojev v Rusiji. Liberalne „Novosti“ dobro odgovarjajo nazadnjaškemu glasilu, češ, da uzrok anarhizmu ni omika, ampak le pomanjkanje gmotne gotovosti. Poslednja se pa ne bode dosegla z omejenjem, temveč le z razširjenjem omike. Članek pa končuje liberalni list z besedami: Gorje državi, ki ima take konservativce, kakor je knez Meščerski.

Nemčija in Francija.

Odnosaji mej Nemčijo in Francijo neso tako dobri, kakor se misli. Francozi Nemcem ne zaupajo. To lahko sklepamo že iz tega, da se je knezu Bismarcku zdelo potrebno, zagotavljati časnikarskim dopisnikom, da Nemci ne bodo nikdar napali Francije. Poveksanje nemške vojske je pa še poveksalo to nezaupnost. Francosko vojno ministerstvo hoče tudi zelo pomnožiti čete ob nemški meji. Več batalijonov se bode odpoklicalo iz Tonkinga in naravnost odposlalo na nemško mejo, dva batalijona se pa bodeta tja odposlala iz Pariza.

Italija in Brazilija.

Znano je, da je bila braziljska vlada izdala dekret, da se vsi tujci v Braziliji priznajo za braziljske državljane, če v določenem obdobju ne bodo temu ugovarjali. Ta odredba braziljske vlade je bila vzbudila veliko pozornost v Evropi, zlasti v Italiji. Mnogo italijanskih delavcev je v Braziliji, in ti bi nakrat vsi zgubili italijansko državljanstvo. Evropske vlade so se torej pritožile proti temu dekretu. Kakor izvemo iz odgovora vlade na neko interpelacijo v italijanski zbornici, so te pritožbe imele toliko uspeha, da se je braziljska vlada izjavila, da tujci ne zgube prejšnjega državljanstva, če se mu sami izrecno ne odreko.

Nemške vojaške predloge.

Vojaška komisija nemškega državnega zbora se dan na dan posvetuje o raznih predlogah. Kar zvedo poslanci iz ust vojnega ministra, pa ni baš veselo. Vedno se vrsté nove zahteve za vojno. O tem, da bi se odpravil septenat ali pa skrajšala aktivna služba na dve leti, pa vojni minister neče nič slišati. Poslanci z veliko odločnostjo zahtevajo, da se skrajša aktivna vojaška služba. Za skrajšanje aktivne službe so naprednjaki, narodni liberalci, socialisti in katoliški centum. Windhorst je izjavil, da njegovi somišljeniki za vojaške predloge niti glasovali ne bodo, če se ne skrajša aktivna služba. Po tem takem se vsa ta zadeva ne bode rešila tako gladko, kakor želi vlada.

Dopisi.

Iz Gradca 5. junija. (Izlet akademičnega društva „Triglav“ in razvitje njega zastave.) (Dalje.) Razvita zastava vzbudila je občno občudovanje. Vsa navzočna gospoda strinjali so se v tem, da napravljiva zastava v vsej svoji preprostosti jako veličasten utis. Vzlasti grb je krasno, skrbno in jako fino izdelan.

Po razvitji zastave so Triglavani odšli na grobje, da posetijo gomilo pokojnega društvenika Frana Sajnkoviča. Ondu je g. Rakež predragemu rajniku govoril nagrobno ter v imenu društva po-

VIII.

Leta 1722 preselilo se je z Morave v Lužico nekoliko rodbin, katere so bile preganjane, ker so se priznavale k redu družbe čeških bratov.

Ne hoteč se odreči veri svojih očetov, poiskali so si zemlje, kjer so prosto mogli živeti po tej veri; a preveč se neso hoteli udaljiti od domovine, ker so upali, da se nekoč zopet vrnejo tja in zato so hvaležno vsprejeli gostoljubnost in obrambo moža plemenitega, kateri se jih je laskavo usmilil, imajoč meči in dobre volje v izobilji. Ta mož je bil grof Nikolaj Ljudevit s Zinzendorfa in Pottendorfa. Takrat je bil sicer mladenič, stoprav dvaindvajset let star, a plemenitega značaja in dobrega srca.

Grof s Zinzendorfa našel je nekoč v žitavski knjižnici izvrstno knjigo Amosa Komenskega, obsegajočo pravila ali red družbe čeških bratov. Iz tega spisa spoznal je plemeniti namen te družbe, namreč namen, vzgojevati človeka tako, da bi samo dobro delal iz ljubezni k dobremu, iz prepričanja, da je njegova dolžnost, dobro delati. Mladi grof se je pridno bavil s tem spisom, čegar pomen mu je prirastel v dnu duše. Zato je od srca rad dajal bratskim rodbinam pribežališča na svojem posestvu v Berthelsdorfu. Ko pa se je kmalu uveril o njih pobožnem in tihem življenji, kakor tudi o

ložil venec z trobojnim trakom na njega grob. Pevci so zapeli pesem žalostinko „Nad zvezdami“. Banket.

Ob 2. uri popoldne smo se zbrali zopet „na pašniku“. Navzlic neprestanemu dežju se je zbralo ogromno občinstva. Da nam ni bilo vreme tako izvanredno nemilo, pričakali bi še desetkrat večje udeležbe. Omenimu samo to, da je v jedinem Varaždinu prejšnji večer bilo najetih čez 140 voz. Bila bi to narodna veselica v najlepšem pomenu te besede. — Banketa se je udeležilo blizu 300 oseb, mej njimi lep broj gospá in gospodičen, odlični rodoljubi s Ptujja, iz Ormoža in sosednih krajev, a osobito naši bratje Hrvatje iz Varaždina. Banketu je predsedoval g. deželni poslanec dr. Jurtela.

Predsednik „Triglava“ g. Kotnik povzame kot prvi besedo, pozdravi došle goste ter napije trgu Središču. G. Robič v imenu slavnostnega odbora v Središču pozdravlja „Triglavane“. G. Žolgar napije mil. gospej kumici, g. Mohorič v pesniško vznesenem govoru dičnim družicam naše zastave. G. Rakež nazdravlja „Ljubljanskemu Sokolu“ kot jednomu najstarejših in najzaslužnejših društev na slovenski zemlji. Na to poprime besedo g. dež. poslanec Hribar ter se v daljšem z burnimi živoklici vsprejetem govoru kot starosta „Sokola“ zahvali na nazdravici ter s posebnim veseljem poudarja obilno udeležbo od strani naših bratov Hrvatov. „Zastava“, katero Vam je blagoslovil narod slovenski in narod hrvatski, vzpodbujaj Vas, da nikjer in nikdar ne klonete duhom, ona Vas vódi, da ostanete vsigdar in vselej zvesti vzvišenim idejalom slovenstva, slovanstva, človeštva. Ohranite si jih za celo Vaše poznejše življenje. — Težko je sicer mladeniške uzore ohraniti v hudi narodni borbi, a prepričan sem, da jim bode zvesti ostali, dokler Vas vodi Vaša zastava, da bode v spominu na njo v bratski ljubezni složno in vzajemno delovali ter končno priborili zlato svobodo svojemu narodu. — Zakaj le v jedinosti je moč in zmaga naša.

G. Kartin poudarja, da društvo „Triglav“ vsako leto prireja izlete v domače kraje, da pride s tem v ožjo dotiko z narodom samim ter konečno napije akad. društvu „Hrvatski“, ki nas vedno prijateljski podpira pri vsacem našem podjetji. — G. dr. Geršak nam v ginljivih besedah razlaga pomen naše zastave. Ona nam daje moči, duševnih in telesnih sil, ona nas utrjuje v jekleni značajnosti, katere nam je v sedanjem časi posebno treba, ona nam ulivaj hrabrosti in poguma, da branimo pozneje svojo milo domovino; kajti na naših mladih ramah sloni našega naroda bodočnost. —

G. Jelača se zahvali v imenu društva „Hrvatske“, — g. Žolgar napije društvu „Sloveniji“, Bošković (Srb) v navdušenem govoru slovanski solidarnosti.

G. Kotnik nazdravlja gospodom Hrvatom, ki so v tolikem številu nas bili počastili, a osobito prisotnemu odličnemu pisatelju g. Eugeniju Kumičiću (Jeniju Sisolskemu.) G. Kumičić napije, naslanjajoč se na besede g. dr. Tavčarja govornice v Zagrebu, da Slovenec in Hrvat ne poznata in ne smeta poznati razlike mej seboj, v krasnem govoru društvu „Triglavu“. — Na to so še govorili:

nenavadni delavnosti, sklenil je, da jim ustanovi lastno naselbino.

Izbral je za to mesto pri holmu imenovanem Hutberg, kjer je ukazal bratom pripravljati bivališča. Bratje pa so iz hvaležnosti nazvali novo naselbino Ochranov ali po nemški „des Herrn Hut“. Naselbina Herrnhutska je naglo proslula, po njej zovó se tudi bratje Herrnhutski. In Herrnhutci, lotivši se dela, so kmalu zasluli kot dobri obrtniki in vrli, uzorni podložniki.

Grof s Zinzendorfa se je zelo veselil nove naselbine, ki je naglo procvitala razmnoževana od novih priselnicov iz Češke in Moravske, ki so bili na skrivnem dosedaj zvesti družbi ter se radi zatekali tja, kjer so mogli ne samo svojo vero očitno kazati, ampak poleg tega tudi jezik svoj ohraniti.

In ko je občina postala tako velika, da je tudi vlada jela svojo pozornost obračati nanjo, pričel je grof Zinzendorf skrbeti za to, da bi jej v saski deželi pred zakonom dobil pravic, kar se mu je sicer posrečilo, a še le leta 1749, ko je po preiskavi družbinih pravil saska vlada privolila, da morejo Herrnhutci ne samo svoje veroizpovedanje javno kazati, marveč tudi razširjevati je z ustanovitvami novih naselbin. (Dalje prih.)

g. Golob kot odposlanec akad. društva „Slovenije“ na Dunaji, g. Sever v imenu čitalnice Mariborske, g. Krefl kot predsednik „ravníckog pjevačkog društva „Vienac““ v Varaždinu. G. Žyborski (Hrvat) nazdravil je Slovenkam in Hrvatcem. (Dalje prih.)

Iz Knežaka 5. junija. [Izv. dop.] Dne 1. t. m. nas je ob 11^{1/2} uri zvečer nemalo prestrašil klic ponočne straže in ob jednom svitel žarek, ki nam je skozi okna v sobe posvetil. Začelo je goreti poslopje Katre Hvatove. Ogenj je navzlic močnemu dežju naglo segal okolu sebe ter v pol uri imel še dve sosednji hiši v svojej oblasti. Da se pa ni še dalje razširil, gre prva čast novoosnovani Zagorski požarni brambi, ki je, dasiravno nema še potrebnega gasilnega orodja kupljenega, v svojem poklicu izvrstno izvežbana. Zagorje je pol ure od naše vasi oddaljeno, vender so brambovci v desetih minutah mnogoštevilno prihiteli na lice mesta ter omejili požar, da se ni razširil na bližnje poslopje, kar bi bilo pogubonosno za polovico vasi. Prvikrat so brambovci nastopili pri tej priliki, a pokazali so, da so možaki hrabrega srca in tudi krepkih žil. Lažnjiva in neosnovana je torej trditev nekaterih širokoustnežev, da so brambovci prišli le gledat. Tako govoré le oni, ki se hočejo s tem prikupiti in svojo narodnost prikrivati. Ali ravno narobe moram žalibog omeniti, da vaških žensk, katerih je pri vsaki priliki na stotine, da zijala prodajajo, ni bilo petnajst, ki bi vodo nosile, da, nazadnje nedostajalo jih je tako, da so bili gasilci primorani sami vodo donášati. Istina je, da je pri takej priliki vsak domačin več ali manj zbežan ter da stoji najraje v bližini svojega doma. Baš zato pa moramo biti veseli, da nam naši sosedje sploh na pomoč pridejo. Menim, da nas je ogenj v zadnjih letih dovolj izučil, kako neobhodno potrebno je gasilno društvo bodisi pri nas ali pa v našej sosednji vasi. Ker se je torej v Zagorji tako društvo osnovalo, je naša dolžnost, da ga podpiramo vsak po svoji moči.

Ker sem ravno pri besedi „ogjenj“, naj še to omenim, da se dobé pri nas na Pivki še nekateri starokopitneži, ki so zavarovani pri raznih nemških bankah. Čemu naj bi podpirali nemške zavode, ki nam niti slovenskih knjižic dati ne morejo, da niti ne razumemo, kaj se vanje zapiše. In če se nam piše v slovenščini, pisano je tako, da je treba knjižico poslati v Gorico k tistemu proroku, kali, da nam jo raztolmači. Slovenci smo, zato se pa zavarujmo pri banki „Slaviji“, katera jedina nam bo dala knjižice, pisane v blagoveneči slovenščini, našem materinem jeziku. Čačman.

Prosveta.

Nova specijalna karta avstro-ogerske monarhije.

Koncem marca t. l. bilo je dovršeno velikansko kartografično delo, na katero se sme s ponosom ozirati naš vojniško-geografski zavod na Dunaji. Celih sedemnajst let je 333 oseb delalo z neizrečeno pridnostjo in izredno razumnostjo okolu tega dela, katero obsega sedaj 752 listov, katerih vsaki predstavlja 0 23 km² površine. S početka je bilo določeno, da se izda samo 715 listov in da se delo dovrši v dvanajstih letih. Mej tem pa je prišla okupacija in ž njo je bilo treba premeriti in narisati še vso Bosno in Hercegovino ter velik del Črnogore in te dežele so narisane na zadnjih jednajstih listih, ki so pred dvema mesecema izšli. Leta 1869 bilo je določeno, da se imajo originalni načrti cele monarhije izdelati v meri 1 : 25.000 (4 cm = 1 km). Kmalu potem so izbrali najbolje topografske risarje in jih začeli 1. 1872 vaditi v posebnih šolah na različnih mestih, a po jednaki metodi. Leto pozneje šli so risarji na svoje delo. Vsak je dobil velikansko trokotno mrežo v roke, na kateri so bile zabeležene vse važnejše stalne točke toli glede svoje mejsebojne oddaljenosti, koli glede svoje absolutne višine nad morjem. Posamičniki so potem narisali vse zemljišče v posameznih trokotih in določili tudi še druge absolutne višine, vse pa s posebnim ozirom na tiste predmete in oblike zemljišča, ki imajo za vojaške namene posebno važnost. Originalne sekcije so potem prečrtali v manjši meri 1 : 60.000 in te nove sekcije so belijografičnim potom pomnožili do mere 1 : 75.000 (1 cm = 750 m). To fotografično-galvanoplastično prenašanje s sekcije na bakreno ploščo je trajalo navadno štiri tedne in isto toliko časa je potreboval potem še bakrorezec, da je s svojo umetniško roko točnejše izdelal in dopopolnil delo heliogra-

vure. Pretiskanje z bakrenih plošč na papir bilo je potem čisto navadno delo.

Tako je postala naša nova specialna karta, ali kakor jo ljudje navadno imenujejo „generalštabna karta“. Glede točnosti in natančnosti ne prekosi je nobena druga karta inih držav. Kedor se zna dobro orijentirati in razume konvencionalni „ključ“, katerega se lahko na posebnem listu kupi, temu ni mogoče zaiti po tej karti (razen v gozdih in po visokih planinah seveda). Zlasti natančno določene so nadmorske višine vseh vasij, cerkva in le količikaj važnejših krajev, tako, da se v tem obziru vsi ravna po novejši specialni karti. Ta je neobhodno potrebna za vsakega vojaka, ter zelo dobrodelna za promet, obrtnost in znanost, zato pa jo po pravici vsi hvalijo in se je s pridom poslužujejo. V vseh večjih listih (političnih in znanstvenih), bodisi domačih ali inozemskih, izšlo je mnogo kritičnih razprav o novejši avstrijski specialni karti, ki zelo hvalijo to eminentno praktično in strogo znanstveno kartografsko delo.

Celo jeden prvih nemških kartografov, C. Vogel, ki je narisal vse novejša karte v znanem Stielerjevem atlantu, pridružuje se popolnoma tem pohvalam in govori jako laskavo o naši karti. Jedino, kar se mu čudno zdi, je to, da je karta izdelana v merilu 1 : 75.000, dočim so si vse sosednje države izbrale bolj okroglo mero 1 : 100.000. Dalje se mu ne dopada, da so nekateri predmeti „nad mero“, t. j. nekoliko debelejši in markantnejše izdelani, kakor bi izbrano merilo dopuščalo, ter, da je tisk krajevnih imen predebel. Vsakdo pa bode razvidel, da se je to le zaradi jasnosti in preglednosti zgodilo, ker drugače bi se moralo pri toliki ogromni množini podrobnosti vedno z lečo na karto gledati.

Sedaj pripravlja vojniško-geografski zavod novo generalno karto (1 : 200.000) cele srednje Evrope, dalje izdeluje karto Pamfilije in Pizidije (1 : 300.000), pregledno karto Male Azije (1 : 2.700.000) in geologično karto osrednjega Balkana od prof. Toule (1 : 300.000).

Domače stvari.

— (Včerajšnje procesije) vršile so se ob lepem vremenu in mnogobrojni udeležbi. Pri sv. Jakobu vodil je procesijo prošt dr. Jarc, spremljala pa sta procesijo sotnija domačega pešpolka in oddelek vojaške godbe. V sprevodu bili so: mestni župan Grasselli, trgovinske zbornice odbornik J. N. Horak, več družih odličnih oseb, mej ostalim občinstvom pa jako veliko število belo oblečenih deklet. — Pri o.o. Frančiškanih vodil je sprevod g. župnik Kalist Medic. Procesijo spremljala sta tudi sotnija domačega pešpolka in oddelek godbe, mej občinstvom pa je bilo mnogo brdkih žen in deklet z Viča in iz Šiške v pečah in ukusni narodni opravi.

— (Izlet „Sokolov“ na Vrhniko in v Bistrio.) Sv. Medard skazal se je „Sokolu“ prijaznega. Sobotni obili dež je sicer na cesti prouzročil nekoliko blata, a odstranil prah ter ohladil in osvežil vzduh. Dasi je jutro bilo megleno in vreme negotovo, se „Sokol“ vendar ni dal plašiti ter pogumno izletel, kakor je bil določil. Kot nagrado za svoj pogum imel je ves dan krasno vreme. Iz Ljubljane odšel je „Sokol“ proti 6. uri in korakal tako brzo, da je v pet četrt ure dospel na Brezovico, od koder se je odpeljal na vozé, katere so rodoljubni Vrhničani nasproti poslali. Na meji občine Vrhniške pozdravila sta „Sokola“ g. župan Jelovšek in občinski svetnik, notar Komotar, pri mitnici pričakovala ga je z zastavo Čitalnica, v katere imenu je došle goste pozdravil gosp. Lenarčič, a odzdravil starosta Hribar. V trgu pod ličnim slavalokom z napisoma „Dobro došli!“ in „Slava Slovanom!“ čakala je mnogobrojna množica in Vrhniške krasotice. V poslednjih imenu pozdravila je gospodična Anica Tomšičeva s srčnimi besedami „Sokola“ in mu poklonila krasen venec. V imenu „Sokola“ odgovoril je in se iskreno zahvalil tajnik dr. Tekavčič. Po ukusnem zajutreku v čitalnični restavraciji korakal je „Sokol“ po prijaznem, z narodnimi trobojnicami in drugimi zastavami okrašenem trgu v farno cerkev, ker gosp. dekan maše v cerkvi sv. Trojice ni bil dovolil. Po maši, pri kateri sta dva Sokola stregla, bil je zopet sprevoz po trgu v Čitalnico, kjer so rodoljubne dame došle Sokole odlikovale z lepimi šopki, starosti Hribarju pa poklonile krasen „bouquet“ s

trobojnimi trakovi. Ob 12. uri bi bila imela vršiti se dirka biciklistov. A poslednji zbal so se negotovega vremena in slabe ceste in tako je ta točka, na katero se je občinstvo posebno veselilo, morala izostati. Pri obedu na prijetnem senčnatem čitalničnem vrtu napil je g. župan Jelovšek „Sokolu“ starosta Hribar Vrhničanom in njih županu, dr. Hudnik krasnemu spolu. Mej napitnicami svirala je mlada, a že dobro izvežbana Postojnska godba, čuli smo tudi več zborov in čveterospevov, izmed katerih bodi posebno omenjen mešani čveterospev, ki so ga izborni peli gospa Goudnova, gospa Komotarjeva, gg. Flis in Stojec. Ob 3. uri odšel je „Sokol“, kateremu so se pridružili popoldne došli Ljubljanci, na Verd in in Bistrio. Na Verdu ustavil se je pred hišo znane rodoljuba, tovarnarja g. Fr. Kotnika, ki se zaradi bolehnosti veselice ni mogel udeležiti. Godba zaigrala je dva komada, starosta Hribar pa je gospej soprogi in obitelji izrazil sočutje in nado, da bode blagi rodoljub kmalu okreval. Z Verda, kjer se je pridružilo tamošnje gasilno društvo, vil se je sprevoz po cesti proti Bistri. Ondu prišlo nam je s svojo zastavo nasproti Borovniško bralno društvo, v čegar imenu je g. nadučitelj Papler goste pozdravil, odzdravil pa brat Kersnik. Kakor na Verdu, tako je tudi v Bistri bilo pozdraviti bolnega rodoljuba. Vrli župan g. Josip Verbič obolel je baš dan poprej, da včeraj ni mogel iz postelje. Ko smo mu izrazili srčno sočutje svoje, podali smo se na graščinske restavracije lepi vrt, kjer se je razvilo slikovito življenje. Glavna točka bila je telovadba na drogu, pri kateri so si naši izvrstni predtelovadci stekli najlaskaveje priznanje, a tudi častna darila, katera so rodoljubni Vrhniški gospodje v ta namen poklonili. G. župan Jelovšek naznanil je po končani telovadbi v primernem nagovoru, da se je prvo darilo, krasna tobačnica, prisodilo bratu Benčanu, drugo (dva cekina) Verniku, tretje (jeden cekin) Bratini. Ko je še starosta Hribar izpregovoril Sokolom nekoliko oduševljajočih besed, začela se je prosta zabava po vrtu. Improvizoval se je živahen ples, čuli so se krepki zbori in razni nagovori. Zabava bila je izvrstna in gotovo bode vsacemu včerajšnji popoldan v Bistri ostal v najlepšem spominu. Ves izlet vršil se je v najlepšem redu in dolžnost nas veže, da na tem mestu izrekamo posebno iskreno zahvalo vrlim Vrhničanom na ljubeznivem, gostoljubnem vsprejemu, kakor tudi vsem rodoljubom na Verdu in v Bistri in onim iz Borovnice in Logatca, ki so se v tolikem številu udeležili se izleta, a tudi „Sokolu“ samemu in njegovemu vodstvu, katero nam je včeraj priredilo zares lep dan. Naposled opomniti je še biciklistov, ki so popoldne na svojih kolesih prileteli iz Ljubljane in tudi pripomogli k lepemu uspehu.

— (Veselica „Slavčeva“) na Koslerjevem vrtu izvršila se je povsem povoljno in jako dobro. Občinstva nabralo se je toliko, da so bili vsi prostori napolnjeni. Pevski in vojaške godbe vspeored vršila sta se točno in s prav malimi presledki. Posebno dopadale so one točke, v katerih je sodelaval v samospevu g. Meden. Koliko pomore dobra pevska šola, videli smo baš pri njem, ki nam še vedno peva z mladeniškim ognjem in vé očarati poslušalca. Čveterospev „Oblačku“ (peli gg. Meden, Pavšek, Bajec in Malič) moral se je ponavljati vsled burnega odobravanja. Zbor nevtrudljivih naših vrljih „Slavcev“ pod vodstvom g. pl. Janušovskega pel je prav izvrstno in precizno, ter je bila vsaka točka odlikovana z živahnim ploskanjem. Izmed vojaške godbe vspeoreda ugajale so in razgrele občinstvo posebno „domače“ skladbe „Domovina“, „Venec slovanskih napevov“, in pa „Pridi Gorenjec“, potnica. Želimole, da nam se podaje večkrat in več slovanskih skladb, saj vsacemu „domači glasovi“ segajo najbolj do srca. Po končanem vspeoredu se je mladi svet zasukal pri glasovih vojaške godbe v vrtnem salonu. Po vsem sodéč, je gotovo tudi vodstvo „Slavčeva“ popolnoma zadovoljno z gmotnim izidom te veselice, kakor je bilo navzoče občinstvo popolnoma zadovoljno z umetniškim. — Kegljanje na dobitke zaključilo se je točno ob 10. uri. Dobitke prejeli so sledeči gospodje: I. dobitke g. V. Pregel (21), II. dobitke g. Glinšek (20), III., IV. in V. dobitke razdelili so si mej sabo gg. Hribar, Možina, Škarjovec, in Volk (po 19), VI. dobitke za največ serij g. Pregel (176 s.) in šaljivi dobitke gosp. Škarjovec. Kegljalno se je 1114 serij.

— (Narodna zmaga v Pazinu.) Kakor poroča „Naša Sloga“ konstituiral se je pretekli

torek 3. t. m. nov mestni zastop in zbral za predsednika narodnjaka A. Bertoša. Pri volitvah v decembru prošlega leta, zmagala je hrvatska stranka v vseh treh razredih z 12 zastopniki. Protivna italijanska stranka uročila je protest, ki je pa bil čez dolgo časa odbit in obveljala je zmaga narodne hrvatske stranke. Bodočega septembra meseca pa se bode vsled ministerskega odloka odprla po premaganih velicah težavah in zaprekah hrvatska šola. Z veseljem opazujemo počasno, a dosledno napredovanje slovanskega življa v Istri.

— (Mizarski pomočniki Ljubljanski) nadaljujejo strajk že tretji teden. Gospodje mojstri naznanili so jim po časniki, da kdor danes ne pride delat, več vsprejet ne bode. Navzlic temu svarilu, niti jeden pomočnik ni delat prišel. Mizarski mojstri nameravajo nekda, naročiti si pomočnike izven dežele.

— (Akademična podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu) imela je dne 7. junija t. l. v dvoranah akademičnega društva „Triglava“ svoje IV. letno občno zborovanje, pri katerem se je nov odbor volil, in sicer gospodje: Žolgar Janko, stud. iur., predsednik; Dereani Emanuel, stud. med., podpredsednik; Mohorič Fran, stud. iur., tajnik; Krušič Fran, stud. med., blagajnik; Mayr France, drd. iur., namestnik; Žitek Jaroš, stud. med., namestnik.

— (Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino) ima v 6. številu nastopno vsebino: Žena in otrok. Fr. Krek. — Dar deci za Veliko noč. — Sv. Vrbana grozdek. — Pri znamenji. — Pred Telovim. — Ded in dete. — Oslovsko seme. — Pokopali smo jo. — Poletne cvetice. — Listje in cvetje.

— (Brodarnica na Reki.) Neko angleško društvo namerava osnovati na Reki veliko brodarstvo (škvver) za vojno in trgovsko brodovje z doki. Ako se obstini ta misel, našel bode Trst še močnejšo tekmovalko na Reki, katera že danes dela hudo konkurenco trgovini Tržaški.

— (Nič ni tako skrito!) Iz Senožec se nam piše dne 6. t. m.: Včeraj so dejali pod ključ v Senožecah onega Janeza Ogrizka iz Hruševja, kateri je pred leti kot poštni hlapec v Bakru pri Reki okradel pošto za več ko 6000 gl. Bil je dlje časa v preiskavi, a zaradi pomanjkanja dokazov izpuščen, je živel doma precej veselo in bi bil lahko še, da ga ni izdal — tisočak. Poslal je namreč svojega sosedo v Trst menjat tisočak, in ta — ali radovoljno ali prisiljen, — to se še ne vé, — ga je izdal. Oni tisočak imajo v Trstu; v njegovem stanovanji pa so našli še tri tisočake, tako da bode uboga poštarica, ki je prišla po njem ob službo in imetje, do malega vse dobila nazaj. Resnica je, kar se ne zgodi, to se ne zvé.

— (Na današnji mesečni živinski semenj) prignalo se je 498 konj in volov, 269 krav, 92 telet, vkupe 859 glav. Kupčija z govejo živino bila je jako živahna, cene dobre. Tudi za konje je bila živahna kupčija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 9. junija. Prvi shod našega političnega društva na Stražišči vršil se je sijajno. Udeležencev volilcev blizu 150. Kot kandidat za Celovško okolico župan Stih in posestnik Koban jednoglasno vsprejeta. Navdušenost velika. Red uzoren.

Potsdam 9. junija. Italijanski kraljevič došel. Na kolodvoru pričakoval ga je cesar, ki je prišleca večkrat poljubil.

Razne vesti.

* (Stoletnica srbske dinastije Obrenovičev) praznovala se je prve tri dni t. m. v Šabcu s proslavo spomina Jevrena Obrenoviča, utemeljitelja sedaj vladajoče kraljevske hiše. Slavnosti udeležil se je razkralj Milan s sinom kraljem Aleksandrom, regenta Ristić in Protić, ministri in vojska.

* (Nečje jih vsprejeti.) Precej ostra časnikarska vojna nastala je mej madjarskimi in severno-nemškimi časopisi zaradi vsprejema madjarskih turistov, ki so se početkom tega meseca podali, ali bolje rečeno hoteli podati v Berolin. Posebno sta nasprotovala „Kreuzzeitung“ in „Volkszeitung“, ter ščuvala, naj se Berolinci ne ponižajo, ter reprezentativno ne pozdravljajo plemena, katero tako zatira in duši nemško kulturo itd. Madjarski listi so pa tudi odgovarjali precej pikro, in svetovali, naj Madjari sploh ne hodijo korporativno v Berolin, kar se je menda tudi res zgodilo. To je lepa ilustracija k prijateljstvu nemško-avstro-ogerskemu!

* (Nezgodna kancelarja nemškega) ni tako opasna, kakor se je mislilo v prvem trenutku. Vračaje se na konji s sprehoda, spodtaknil se je konj in pal z jezdecem vred na gladkem asfaltu tlaku. Kancelar Caprivi pa se je s pomočjo adju-tanta svojega takoj spravil na noge, in se podal peš v svojo palačo, ne da bi bil kaj poškodovan, ter opravil, kakor navadno svoje dnevne posle.

* (Kamillo Castello Branko), naj-boljši portugalski novelist novejšega časa se je ustrelil v Lizboni. Branko je oslepel, in to je bil povod njegovemu samomoru.

* (Grof Hartenau) potuje s soprogo svojo po Dalmaciji. V soboto se je pripeljal v Zader.

* (Zaroka grofa Herberta Bismarcka.) Govorice, da se bode grof Herbert Bismarck v krat-kem zaročil s mlado angleško damo, ki je jedna prvih lepotic v Londonu. Izvoljenka grofova je lady Edith Warth, ki je hči vdove grofinje Dudlev, in je o svojem času slovela za prvo lepoticu v Londonu.

* (Sneg.) V Karpatih je v petek snežilo. Vse goré so s snegom pokrite. Iz zdravšča Zakopana se javlja, da je ondu mrzlo, kakor po zimi.

* (Trident električno razsvetlje.) Starodavno škofovsko mesto, v katerem je bil svo-jega dne slavnj koncil, blišči se v novodobni elek-trični luči. Razsvetljenje ulic z električno lučjo je popolnoma gotovo, in je bila poskušnja prav dobra. Tudi veliko gledališče imelo bode električno raz-svetljava. Slovesno bode se pričela splošna razsvet-ljava mesta dne 26. junija ob priliki praznika sv. Virgilija.

* (Potres v Sofiji.) V bolgarske prestol-nici čutili so v soboto precej močen potres od juga proti severu. Pri potresu se je slišalo podzemeljsko bobnenje. Škode baje ni bilo.

* (Sinovi egiptskega podkralja na Severnem nosu.) Sinova egiptskega podkralja Abas bej in Mehemed Ali bej mislita letošnje po-letje pohoditi skandinavski poluotok. Spremljali ja bodo švedski generalni konzul v Aleksandriji, grof Landberg, podkraljev zasobni tajnik, Martino paša, in podkraljev zdravnik Isa paša. Princa prideta v Kristijanijo ob času, ko nemški cesar pohodi to mesto. Iz Kristijanije potujeta dalje na severni nos. Na povratnem potu bode pa pohodila Stockholm. Jeden princ ima 16, drugi 15 let.

* (Trije samomori zaradi strajka.) Blizu pokopališča v Vrbovicih pri Pragi čulo se je v jedne preteklih noči več strelav. Prihiteli ljudje našli so tri moške s prestreljenimi prsi; dva bila sta že mrtva, tretji pa je še živel in imel tudi dve rani v prsih. Izpovedal je, da so vsi trije pekovski pomagači, ki so vsled strajka ostali brez dela. Skle-nili so tedaj umreti, in si skupno kupili za zadnje denarje revolver. Pri jednem mrtvih našel se je li-stek, v katerem pravi, da ga je razun pomanjkanja gnala tudi še nesrečna ljubezen v smrt.

* (Umor.) V Karlsburgu je sluga stotnika Junga umoril soprogo svojega gospoda, potem se pa v podstrešji sam obesil. Stotnik je bil tedaj v službi, vrnivši se našel je vrata svojega stanovanja za-prta in moral je skozi okno zlesti v sobo, kjer je našel soprogo v krvi. Sodi se, da je sluga v zblaz-nelosti izvršil zločin.

Poslano.

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, izrekat prirčno zahvalo vsej onej rodoljubnej gos-podi Vrhniške, Bistriške in Borovniške, katere je pripomogla, da se je včerajšnji izlet „Sokola“ tako sijajno izvršil.

Zlasti se zahvaljuje: ljubeznjivim damam Vrhniškim na gnljivem vsprejemu in na podar-jenem vencu s travinami za društveno zastavo, kakor tudi na poklonjenj prekrasnej kiti cvetja; gospodu županu Vrhniškemu na vsem velikem trudu njegovem; slavnej čitalnici Vrhniške in slav-nemu bralnemu društvu Borovniškemu na prijaznih pozdravih; rodoljubnim Vrhničanom na poklonjenj dragocenih častnih darovih za telovadce in častitej rodbini Kotnikovej na Virdu na pravej slovanske gostoljubnosti.

Podpisani odbor, izreka joč prepričanje, da bode včerajšnji izlet ostal vsem udeležencem v najprijaz-nejšem spominu, sporoča torej rodoljubnim Vrhni-čanom, Bistričanom in Borovničanom iskreni

„Na zdar!“

V Ljubljani, dne 9. junija 1890.

Odbor „Ljubljanskega Sokola“.

Umrli so v Ljubljani:

6. junija. Feliks Svelc, trgovski pomočnik, 20 let. Poljanska cesta št. 23, za jetiko. — Jurij Smrdu, uradni sluga v pokoji, 83 let, Križevniške ulice št. 7, za oslabljenjem.

7. junija. Feliks Simončič, šolskega sluga sin, 1¹/₂ meseca, Črevljarske ulice št. 3, za katarom v črevih. — Marija Lipp, gostija, 81 let, Florjanske ulice št. 22, za oslabljenjem.

8. junija. Helena Doberlet, hišna posestnica, 39 let, Krakovski nasip št. 22, za rakom v želodci. — Alojzija Križaj, uradnega sluga hči, 5 mesecev, Streliške ulice št. 5, za davico. — Rudolf Urečar, delavčev sin, 5 let, Florjan-ske ulice št. 22, za jetiko.

V deželni bolnici:

5. junija. Ivan Jenko, delavec, 43 let, za rakom. — Marija Zular, gostija, 34 let, za jetiko.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. junija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5 20	Surovo maslo,	78
Ječmen,	5 04	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 41	Mleko, liter	8
Ajda,	5 04	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	4 71	Telečje	56
Koruza,	4 71	Svinjsko	60
Krompir,	3 92	Koštrunovo	40
Leča,	11	Pišanec.	45
Grah,	14	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo,	90	Slama,	1 96
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 20
Špeh frišen	6	„ mehka, 4	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. junija	7. zjutraj	735.1 mm.	17.8° C	sl. svz.	obl.	9.50 mm.
	2. popol.	734.6 mm.	20.0° C	sl. svz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	735.7 mm.	14.8° C	sl. szh.	dež.	
8. junija	7. zjutraj	735.6 mm.	13.6° C	brezv.	megla	
	2. popol.	734.4 mm.	21.6° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.1 mm.	14.8° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 17.5° in 16.7°, za 0.5° in 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	89.10	—	89.10
Srebrna renta	89.90	—	89.35
Zlata renta	109.50	—	109.50
5% marčna renta	101.40	—	101.30
Akcie narodne banke	967.—	—	967.—
Kreditne akcije	306.—	—	306.75
London	116.80	—	116.60
Srebro	—	—	—
Napol.	3.32 1/2	—	9.30
C. kr. cekini	5.58	—	5.55
Nemške marke	57.32 1/2	—	57.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175	50
Ogerska zlata renta 4%	—	103	65
Ogerska papirna renta 5%	—	99	70
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	184	75
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcie anglo-avstr. banke	120	154	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Št. 974.

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu razpisuje se

III. učiteljsko mesto

z letno plačo pet (500) sto forintov.

Služba je nastopiti v začetku bodočega šol-skega leta.

Podpisano vodstvo vsprejema prošnje s po-trebnimi spričevali do 20. junija t. l.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, 1. junija 1890.

Prodaja.

Dne 14. junija in 12. julija 1890 dopoldne se bode pri sodnji na Vrhniki

hiša „Mantova“, več njiv, travnikov in gozdov

po javni dražbi prodalo iz Golobove konkurzne mase. (475—1)

Košnja v najem.

Na Seemann-ovem travniku v Logu na Viči odda se košnja.

Več se zve pri gospodarji v Ljubljani, Vegova ulica št. 8. (476—1)

Vožni red državne železnice

veljaven od 1. junija 1890.

Ljubljana-Trbiž.

Osobni vlaki.

Postaje	Št. 1718 po noči	Št. 1714 zjutraj	Št. 1716 dopol.	Št. 1712 popol.	Št. 1724 zvečer
Ljubljana, j. ž. odh.	12:05	6:45	11:40	4:25	6:10
Ljubljana, d. ž.	12:09	6:49	11:45	4:30	6:14
Vižmarje	12:19	7:00	11:55	4:41	6:24
Medvode	12:31	7:12	12:07	4:53	6:36
Loka	12:45	7:26	12:21	5:07	6:49
Kranj	1:01	7:42	12:38	5:24	7:06
Sv. Jošt (m. p.)	1:06*	7:47*	12:43*	5:29*	7:11*
Podnart-Kropa	1:21	8:02	12:58	5:44	7:25
Otoče (m. p.)	1:26*	8:09	1:04	5:50	7:31
Radovljica (m. p.)	1:40	8:22	1:18	6:03	7:44
Lesce-Bled	1:47	8:30	1:28	6:12	7:49
Žerovnica (m. p.)	1:58	8:41	1:39	6:23	zvečer
Javornik	2:07	8:50	1:48	6:32	
Jesenice	2:16	9:00	1:59	6:42	
Dovje	2:34	9:20	2:18	7:01	
Kranjska Gora	3:01	9:46	2:45	7:26	
Rateče-Bela Peč	3:16	10:00	3:00	7:40	
Trbiž	3:33	10:16	3:16	7:55	

Trbiž-Ljubljana.

Osobni vlaki.

Postaje	Št. 1713 zvečer	Št. 1715 popol.	Št. 1721 zjutraj	Št. 1717 zjutraj	Št. 1723 zjutraj
Trbiž	6:03	1:15	8:26	2:30	
Rateče-Bela Peč	6:20	1:33	8:41	2:47	
Kranjska Gora	6:35	1:47	8:55	3:02	
Dovje	7:02	2:17	9:21	3:26	
Jesenice	7:24	2:39	9:40	3:46	
Javornik	7:31	2:46	9:46	3:52	
Žerovnica (m. p.)	7:40	2:55	9:55	4:01	
Lesce-Bled	7:58	3:10	10:06	4:14	8:35
Radovljica (m. p.)	8:05	3:17	10:12	4:20	8:41
Otoče (m. p.)	8:18	3:30	10:23*	4:32	8:52
Podnart-Kropa	8:27	3:39	10:30	4:40	8:59
Sv. Jošt (m. p.)	8:39*	3:51*	10:41*	4:52*	9:10*
Kranj	8:47	3:58	10:47	4:59	9:16
Loka	9:04	4:14	11:02	5:14	9:31
Medvode	9:18	4:27	11:15	5:27	9:44
Vižmarje	9:30	4:40	11:27	5:39	9:56
Ljubljana, d. ž. prih.	9:41	4:49	11:36	5:48	10:05
Ljubljana, j. ž.	9:45	4:52	11:39	5:52	10:08

Opazka: Vlaka št. 1724 in št. 1723 vozita le od 15. junija do uštevši 15. septembra. — Vlaka št. 1718 in št. 1721 vozita le od 15. junija do 15. septembra vsako sredo, soboto, nedeljo in praznik.

* Vlak ostane na teh postajah le, ako je potreba.

Sobni slikarji

dobé dobro in trajno delo — dnevna plača 1 gld. 60 kr. do 2 gld. — pri J. Alešoveci, slikarji v Opatiji (Abbazzia).

Št. 9578.

(461—3)

Razpis

Pri mestnem magistratu Ljubljan-skem izpraznjeni sta 2 službi

uradnih slug

z letno plačo 350 gld., naturalno obleko ter s pravico do dveh v pokojnino uštetih petlet-nic po 30 gld.

Prošnji za ti službi uložiti je

do 30. junija letos

pri mestnem magistratu in jim priložiti doka-zila o starosti, stanu, usposobljenosti, znanji jezikov, zdravji in o dosedanjem službovanji.

Mestni magistrat Ljubljanski

31. dan maja 1890.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako ime-novani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim praskom kože. — Uspeh zjamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica: L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-boda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Ru-dolfnem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Pontoni; v Kranji K. ...; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.